

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Want alle vleesch is als gras, en alle heerlijkheid des menschen is als eene bloem van het gras. Het gras is verdord en zijne bloem is afgevallen; maar het woord des Heeren blijft in eeuwigheid. En dit is het woord dat onder u verkondigd is. Petrus.

De Eerstgeborene, de Opstanding en het Leven.

Door Apostel CHARLES W. PENROSE. *)

Wanneer wij moeten scheiden van zoo een goede ziel, zulk een dapper soldaat in het leger van den Heere, zulk een warm hartelijk en geniaal gezelschap en vriend als broeder John A. Knight, gevoelen wij ons onuitsprekelijk bedroefd. Niet dat wij zouden treuren, zooals het in den regel wordt uitgedrukt, maar we gevoelen spijt dat wij hem vaarwel moeten zeggen. Alles wat van hem gezegd is, aangaande karakter en de zekerheid van een hereeniging met hem, is waar. Ik geef daarvan getuigenis. De Geest des Heeren, die leven en getuigenis geeft, drukt deze woorden op onze zielen, en wij gevoelen dat al de beloften die gemaakt zijn geworden in het Evangelie, aangaande de toekomst der menschenkinderen, vervuld zullen worden.

GEVOELENS VAN DROEFHEID BIJ DE SCHEIDING.

Wij kunnen het evenwel niet helpen een gevoelen van droefheid en smart te hebben als wij moeten scheiden van zoo een geliefde, goede vriend als onze broeder, wiens stoffelijk overschot daar voor ons ligt. Ik zal zijn gemis erg gevoelen, niet zoo erg als zijn familie en verwanten gevoelen zullen, maar zoo dikwijls ik tot de elfde ward kwam, zelfs in de tijden van voorheen, toen wij nog in het oude gebouw waren, even zoo vaak als ik hem in den laatsten tijd ontmoette,

*) Predikatie gehouden ter gelegenheid der begrafenis van Patriarch John A. Knight, 22 April 1919, te Salt Lake City. Deze predikatie, die diepen indruk maakte op de groote menigte der aanwezigen, is op verzoek van de vele toehoorders gedrukt in de *Improvement Era*, alsook op verlangen van de getroffen familie. De kracht en de inspiratie bij de voortbrenging waren verwonderlijk, in aanmerking genomen de ouderdom van den geliefden kerkleider, die in zijn acht en tachtigste jaar is. Deze predikatie is enkel een der vele van zijne gepubliceerde uitingen, gedurende meer dan 68 jaar van kerkelijke bediening, in welke hij door vele landen reisde, over vele zeeën zeilde, en het Evangelie aan vele naties verkondigde. Nog steeds is hij in actieven dienst met een kracht en toewijding onverzwakt, en geeft waardevollen raad in de zaak van het groote werk der laatste dagen.

heb ik altijd een groote blijdschap gevoeld hem de hand te drukken, en gevoelde dat zijn geest en lichaam tot mij uitging en de mijnen tot hem.

Er was eene overeenstemming tusschen ons die ik in woorden niet kan uitdrukken noch verklaren, alleen weet ik dat zij bestond en gevoel het nog heden. Ik gevoel dat het mijn broeder in den geest is; dat het mijn vriend naar lichaam en geest was; dat hij een edele ziel was. Er was een persoonlijkheid bij hem die verschilde van andere menschen. Hij was tot mij als persoonlijkheid zeer onderscheiden. In mijne gedachten kan ik hem nog zien hoe hij tot mij kwam, na afloop der vergadering door ons bijgewoond, zeggende: „Broeder Penrose, God zegent u,” en ik gevoelde dat het gemeend werd, en gevoelde mij daardoor versterkt. Maar hij is heengegaan. Het spijt mij dat ik hem in dit leven niet zal wederzien, maar ik ben verzekerd hem in den geest te ontmoeten, als ik zal heengegaan zijn, en op dien blijden morgen der opstanding, als Christus, die ons leven is, zal verschijnen, en wij met Hem in Zijne heerlijkheid. Ik geloof met al mijn hart dat broeder Knight de goede strijd gestreden heeft en het geloof heeft behouden, en dat hij zijn loopbaan heeft vervuld. Nu is voor hem een kroon bereid, welke de Heere, de rechtvaardige rechter, hem zal geven op dien dag, de dag van Zijne komst in Zijn koninkrijk. Het staat natuurlijk niet aan mij om te oordeelen betreffende deze dingen, noch om te zeggen wat broeder Knight zal geworden in de sfeer waarheen hij getogen is, wat zijn werk zal zijn, wie zijn gezelschap wezen zal, noch wat zijn heerlijkheid en macht zal zijn in de toekomstige wereld. Dit is voor den rechtvaardigen Rechter om te beslissen, de Rechter, die vol van rechtschapenheid, eer, gerechtigheid en genade is, gecombineerd in hun zuivere verwantschap, en Hij zal ons allen geven, als de juiste tijd gekomen is, datgene wat ons toekomt, hetgeen wij verdiend hebben door onze goede werken met behulp van den Geest des Heeren, datwelk waartoe wij gerechtigd zijn als een begin van ons altijd durende toekomst. Eenigen van ons mogen ontstoken zijn van zulke dingen in dit leven, maar de eer van deze wereld is vergankelijk.

De waardigheden, die broeder Knight gegeven zullen worden, en ons indien wij getrouw en waarachtig zijn, zullen eeuwig zijn en altijd vermeerderen, werelden zonder einde.

Broeder Knight heeft de rust ontvangen in zooverre zijn lichaam betreft, — en zijn geest ook, in zekeren zin des woords.

„Gezegend zijn de dooden die in den Heere sterven”, — zoo hoorde Johannes de Openbaarder in dat heerlijke visioen, hem gegeven — „want zij zullen rusten van hunnen arbeid, en hunne werken volgen hen.”

RUST IN HET PARADIJS VAN GOD.

Ja, die zoete rust, waarvan wij zingen, is zijn deel geworden.

Geen aardsche moeiten en zorgen meer, geen aardsche teleurstellingen, geen pijnen des lichaams of geestesfoltering, geen strijd meer tegen de invloeden dezer wereld, het vleesch en den duivel; maar rust, zoete rust met de rechtvaardigen en waarachtigen en de goeden achter den sluier, wier lichamen in het stof slapen, maar wier geestelijke persoonlijkheid en bestaan voortduren, en zij genieten hetgeen genoten kan worden in die heerlijke plaats van rust, welke gewoonlijk genoemd wordt, „het Paradijs van God.” Het heeft heerlijke klank tot mij, dat woord. Ik heb allang in het paradijs geloofd. Ik geloof dat daar een rust is bereid voor het volk van God, waar hun aardsche zorgen en pijnen voor altijd zijn gevloeden, en waar zij het samen-zijn zullen genieten van de goeden en waarachtigen zonder opdringing der goddeloozen, de verdorven en verfoeiden, en waar Satan geen macht zal hebben. Het is de plaats waar 's Heeren licht schijnt, en waar de besten en edelsten der aarde, na hun heengaan, vergaderen en vereenigen en zulk werk verrichten als hun wordt toegewezen. Niet dat zij rusten zullen in werkeloosheid, zonder iets te doen te hebben.

Dat zou niet veel van paradijs zijn of een hemel voor John A. Knight. Hij was gewoon om hard te werken voor verscheidene jaren en heeft met vele tegenspoeden en teleurstellingen te kampen gehad, worstelingen om het bestaan en voortduur. Van deze dingen zal hij nu rusten, maar die sterke geest in dat stoere lichaam, welke onze bewondering afdwong hier op aarde, leeft nog steeds. Dat is eene der gedachten die mij voldoening en vreugde geven, zoo duidelijk gemaakt om te begrijpen in de openbaringen van God, in 't bijzonder in onze, deze laatste dagen; dat als de persoonlijke geest het lichaam verlaat, hij of zij toch dezelfde persoon is welke in het lichaam woonde, enkel zonder het stoffelijke omhulsel dat uit de aardsche elementen geformeerd is. Het lichaam keert tot de aardsche elementen terug, maar het individu blijft bestaan en is dezelfde persoon.

PERSOONLIJKHEID VAN CHRISTUS.

Er is eene groote beteekenis in persoonlijkheid. Iemand kan goed, waar, trouw en liefhebbend zijn tot anderen en toch niet zoo tot ons zijn; maar er is in sommige menschen iets aanwezig dat heerlijk en goed is, liefhebbende en geliefd wordende.

Broeder John had die geestesgave altijd bij zich, wanneer ik hem ook maar ontmoette. Er zijn zulke personaliteiten, en er zijn sommige die niet op dezelfde manier uitkomen, maar toch goed en oprecht zijn en zij zullen hunne belooning ook gewisselijk krijgen. Alles dat hun toebehoort, alles wat zij verdiend hebben door volharding en het dienen van God, zal hen gegeven worden, daar ben ik zeker van; want dit zijn eeuwige waarheden, zonder begin en zonder einde. De waarheid zal nimmer ophouden te bestaan; zij is nimmer geboren,

en heeft altijd bestaan, en het is de waarheid die verhoogt, zooals we alreeds gehoord hebben. Maar er is iets bijzonders in persoonlijkheid. Neem de personaliteit van Jezus van Nazereth: Was er ooit een ander persoonlijkheid Hem gelijk op deze aarde? Ik geloof niet dat er zoo iemand was. Ik geloof dat Hij in 't bijzonder als Zoon van God uitkomt, dat Hij de Zone Gods was volgens de geest, dat is, Hij is in de geestelijke sfeer uit God geboren — hoe vele miljoenen jaren geleden weet ik niet; het is niet geopenbaard — en dat Hij wonderbaarlijke ondervindingen heeft gehad, want door Hem en van Hem en in Hem zijn de werelden gemaakt. Zoo leert ons de openbaring; en Hij was Gods begin der Schepping in den Geest, in zooverre het ras waartoe wij behooren aangaat, was Hij de eerstgeborene van de familie der geesten. Hij zegt zoo. Hij zeide in de openbaring, welke te vinden is in Leer en Verbonden: „Ik was in den beginne bij den Vader,” Hij zeide, „datgene wat geest is.” Het deel van ons wat de geest is, was geboren in de eeuwige wereld en wij zijn zonen en dochteren Gode, uit Hem of tot Hem geboren; want de inwoners der werelden, zooals ons geleerd wordt uit de openbaringen tot ons gegeven, waren „verkregen zonen en dochteren Gode”.

Hij is de groote Eeuwige Vader wien wij in heiligheid eere brengen.

Wij gelooven in Hem en in Zijn geliefden Zoon, Jezus Christus, die tot deze aarde op de vastgestelde tijd werd gezonden, zooals ik denk dat wij allen gedaan zijn. Hij kwam in wat wij „het midden des tijds” noemen, en kwam met een bijzonder doel; welk doel Hij vervulde; Hij werd hier van God geboren. Maria, van het huis Davids, was zijne moeder, maar de eeuwige God was zijnen Vader, en Hij is de eeniggeborene Zoon van God in den vleesche. Jezus verschilt van al de anderen. Wat een personaliteit was Hij! Het is mij onbekend of we ooit een waardige gelijkenis van Hem gekregen hebben. Hij is door schilders in beeld gebracht, doch er is heel veel verbeelding bij nodig geweest en is in hun werk te zien. Waar Hij ook ging daar bracht Hij een invloed en macht met zich, verschillende van andere stervelingen. Zelfs toen Hij een kleine jongen was, twaalf jaren oud,³ zag men Hem in den tempel, sprekende en debatterende met de godgeleerden en wetgeleerden, en Hij verbaasde hun niet weinig. Het licht van den Almachtige was op Hem, en Hij was van Hem geboren en manifesteerde Zijn macht door Zijn levenswijze — hoe weinig is ons bekend gemaakt door het Nieuwe Testament. Wij hebben de getuigenissen van Mattheus, Markus, Lukas en Johannes, allen zeer kostbaar, en de getuigenissen Zijner Apostelen, maar wat wij hebben betreffende Hem is zeer gering. Daarom zegt Johannes aan het einde van zijn epistel: „Indien alles wat Hij gezegd en gedaan heeft beschreven ware, de wereld zelve zoude de boeken niet kunnen be-

vatten." Sprekende van Hem als een persoonlijkheid, alhoewel in den beginne een geest zijnde, had Hij in het lichaam een sterfelijk bestaan; Hij was evenwel een Zoon bij uitstek, omreden Hij had de rechtvaardigheid lief en haatte alle bedrog; Hij zondigde niet en bedrog was in Zijnen mond niet gevonden. Neen, Hij was verschillend van al Zijne Apostelen die Hem aanbaden, Hem eerbiedigden, en van die heilige vrouwen die tot het graf gingen; Zij aanbaden Hem, en Zijn Naam is door de reeks van jaren, die voorbijgegaan zijn, doorgedrongen. De invloed en macht van dien naam, zooals we van zijn persoonlijkheid geleerd hebben, hebben de natiën der wereld bewogen en als de jaren komen en gaan wordt ook die telkens meer en meer geliefd.

ONDERSCHIEDEN PERSONALITEITEN.

In een zekere graad is het ook zoo met andere mannen, die niet zoo voortreffelijk zijn als Jezus. Neem de Profeet Joseph Smith; allen die met hem bekend waren, zagen niet enkel tot hem op voor licht en waarheid, en de openbaringen van God; zij hadden hem lief, en er was iets in zijn persoon dat hem onderscheidde als een groote en machtige persoonlijkheid, verschillend van zijne metgezellen. Ik vind het ook zoo met andere mannen. Daar heeft men broeder Brigham, zooals we familiaar hem noemen, vele van ons hier — broeder Romney, in het bijzonder — kenden broeder Brigham. Hij was een geliefde vriend van mij, en ik ben er altijd trotsch op gegaan om een geliefde vriend van hem te zijn. Hij noemde mij altijd bij mijn voornaam. Daar was iets verschillends in hem, vergeleken met de anderen der twaalf om hem heen — allen goede menschen, maar daar was iets aan broeder Brigham dat indruk maakte, iets zoo kloek en machtig in zijn geest, dat hij bij ieder die met hem in aanraking kwam een diepen indruk achterliet. En zoo is het geweest met al onze leiders van de kerk. Zoo was het ook met broeder Joseph F. Smith, die kort geleden heengegaan is, die ik met geheel mijn hart lief had, en die mij lief had vanaf de eerste dag dat we elkander ontmoet hebben, gindsch in Liverpool, nadat ik tien jaren in de zending gereisd had. Zoo ook broeder Knight, in hem werd ook zoo iets gevonden. Hij is van ons vertrokken, is evenwel dezelfde persoon, die zijn sterfelijk lichaam afgelegd heeft. De stoffelijke elementen zijn neergelegd, of zullen nedergelaten worden in de aarde, toch is hij dezelfde persoon, en waar hij ook gaan zal in de geestelijke wereld, zal hij opgemerkt en geliefd worden. Dat zijne familie op die wijze van hem denke. Denk niet over hem als was hij in de benauwdheid van pijnen en zorgen. Of van hem liggende in de kist, want hij is daar niet. Evenmin als zijnde in het graf, want ook daar zal hij niet zijn; maar hij is in de wereld der geesten, waar er is geen pijn of zorgen, geen kommer, tenzij het wezen kon over de gedachten wat

er van de familie worden mag. Ik weet niet of hij daarvan meer weet dan wij. Dat zal te bezien staan. Maar zooals een onzer broederen heden gezegd heeft, als wij onzen loopbaan hier voleindigd hebben, worden wij voor een tijd ter zijde gelegd, evenwel zullen allen weder te voorschijn komen.

LEER EN PHILOSOFIE DER OPSTANDING.

Er zijn eenigen die niet behoeven heen te gaan. De Apostel Paulus schreef daaromtrent het volgende: „Wij zullen niet allen ontslapen, maar zullen in een punt des tijds veranderd worden, in een oogenblik.” Want de bazuin zal schallen, en de dooden zullen opgewekt worden, en wij die dan nog overblijven zullen opgenomen worden den Heere tegemoet. De dooden die in Christus zijn ontslapen zullen het eerst voortkomen, dan komt de verandering van hen die nog leven op aarde, en zij zullen opgenomen worden tot een ontmoeting in de lucht. Laat ons naar dat oogenblik uitzien. Wie is het gegeven om opgenomen te worden bij Zijne verschijning? Het is het lichaam dat opgewekt wordt. De dooden die in Christus ontslapen zijn zullen het eerst opstaan. In een andere plaats zegt Paulus, Christus is de eerste vrucht, nadien zij die van Christus zijn bij Zijne komst. Zoo is het het lichaam dat weder herleeft. Hier is het lichaam van broeder Knight, liggende in die kist, en tot alle menscheijk gezicht, indien het mogelijk ware het van tijd tot tijd te beschouwen, indien het in de aarde gezien kon worden, zouden we het zien wegteren; maar er is iets onverklaarbaars tot ons dat te zamen blijft en een verwantschap maakt, tusschen de eene atoom en den ander, iets dat hen ook tezamen brengt tot een georganiseerd lichaam. Nu is het een opmerkelijk feit dat als de geest het lichaam verlaat, als de verandering welke de dood genoemd wordt, komt, al deze deeltjes van elkaar trachten te scheiden, alle stofdeeltjes welke samen het lichaam vormen; maar vergaan deze? Worden ze in het niets opgelost? Neen, zeker niet, de Heere heeft geopenbaard dat „de elementen eeuwig zijn.”

Daarin begint, volgens mijn inziens, de wijsbegeerte van de opstanding. Niet een stofje zal verloren gaan. In het Boek van Mormon lezen we dat in de opstanding niets verloren zal gaan van het lichaam, dat alles opgewekt zal worden en niet één haar zal verloren gaan, maar alles „hersteld tot zijn juiste en volmaakte vorm.” Wel hoe kan dat zijn?

Waarom het zijn kan? omreden de elementen in dat lichaam verenigd eeuwig zijn. De stoffen die wij door eten en drinken tot ons nemen, welke we elk oogenblik weer afscheiden, verdwijnen, maar er zijn fundamenteele elementen in het menscheijk lichaam, niet enkel (zuurstofgas) oxygenium, (waterstofgas) hydrogenium en (stikstof) nitrogenium en (koolstof) carboneum, en de rest van de chemische

substanties waarover de deskundigen spreken, en redelijkerwijze ook, niet enkel dat, maar zij worden bijeengehouden door een invloed of macht en wij zullen het begrijpen, als we daaromtrent zullen vernemen, dat er een persoonlijkheid in elk dezer atomen of stofdeeltjes is — het is mij hetzelfde welke naam ge het geven wilt; ik bedoel de fundamenteele oneindige kleine atomen of stofdeeltjes waarvan het lichaam saamgesteld is.

Al deze worden tezamen gebracht door de wet van generatie of voortplanting. Er bestaat een verwantschap tusschen hen; zij zijn gewoon geweest om bij elkaar te zijn, en bij de scheiding zal er ook een verlangen zijn, om zoo te spreken, in deze elementen om weder tot elkaar gebracht te worden. In elk geval zal er een natuurlijk beginsel van verwantschap in werking zijn, dat niets anders behoeft dan de veranderende, electriseerende, magnetische macht van Jezus Christus, die „de opstanding en het leven” is, om hen weder te vereenigen. Zijn woord zal voortgaan, en zij zullen tot elkaar komen en op hunne voeten rijzen, de lichamen zullen opgewekt worden, en dat zal de opstanding zijn. Dat is wat ik u dezen middag wilde doen begrijpen.

LETTERLIJKE OPSTANDING NOCH ONMOGELIJK NOCH ONWETENSCHAPPELIJK.

Er is een dwaalleer, uitgaande van wat men noemt „de christelijke kerk,” door geheel het zoogenaamde Christendom, en wordt bevestigd door geleerden, dat het geheel en al een onmogelijkheid is voor het lichaam om weer tezamen gebracht te worden en de atomen een hereeniging kunnen hebben; dat alzoo de dood het einde des menschen is, in zoover het 't lichaam aangaat. Wanneer iemand sterft is het lichaam voor altijd verdwenen. Maar dat is een vreeselijke dwaalleer; want eene der fundamenteele beginselen van echt Christendom is wel de opstanding uit de dooden. Jezus de Christus verklaart zelf: „Ik ben de opstanding en het leven. Hij die in Mij gelooft zal leven al ware hij ook gestorven.” Verder zegt Hij, „verwonder u niet over dit, want de ure komt in dewelken allen die in de graven zijn” — niet den geest van den mensch alleen — maar, „allen die in de graven zijn, zullen de stem van den Zoon Gods hooren, en zullen opgewekt worden,” eenigen tot de opstanding der rechtvaardigen en anderen tot de opstanding der verdoemenis, of veroordeel, een opstanding der rechtvaardigen en een opstanding der onrechtvaardigen. Maar ze zullen allen uit hunne graven te voorschijn gebracht worden, zooals we in de negen-en-twintigste afdeeling van Leer en Verbonden lezen. De Heere zegt: „zij zullen allen opgewekt worden, ja zelfs allen.” Deze waarheid is duidelijk, in oude zoowel als in nieuwe schriftuur, te verstaan, dat allen zullen ontwaken. „Want zooals allen in Adam sterven, zoo zullen zij in Christus Jezus weder levend gemaakt worden.” Dan, als wij allen voortgekomen zijn zullen we elkaar

herkennen, omreden wij dezelfde personen zullen zijn. Daar is iets in den grondslag onzer lichamen, om het zoo maar uit te drukken, dat opgewekt zal worden door de celestiale of andere der heerlijkheden, herlevende door den geest inplaats van het bloed, en er zullen deelen in aanwezig zijn die tot elkaar behooren, het een tot het ander, precies zooals wij tot elkaar behooren door de ordinanties van het Evangelie — de vrouw tot haar echtgenoot, de man tot zijne vrouw, de ouders tot de kinderen, familiën weder bij elkaar gegroepeerd, om voort te gaan in eeuwigdurend bestaan. Zoo zal het onze lichamen zijn.

Mijne broederen en zusteren spreekt nooit over onmogelijkheden. Waarom, in dit tijdperk van wonderen, is dat woord bijna van onze woordenlijsten geschrapt, indien we maar nadenken? Wat wisten we eenige jaren terug van draadlooze telegrafie? Wat van de telefoon? Wat wisten we van de wondere uitwerkingen van electriciteit. Niets van dat alles haast, maar deze zijn ontwikkeld en zijn juist kleine vonken van de groote uitstorting van licht en intelligentie, die neerdalen zal van den hemel vóór er vele jaren voorbij gaan zullen. Wij zullen 's Heeren eigen woorden daarover raadplegen, dat is het beste wat we doen kunnen. De Heere zelf, als ons gezegd is, zal van den hemel nederkomen met een krachtig geluid, en wij die dan nog leven op de aarde zullen opgenomen worden in de lucht Hem tegemoet; en allen die in de graven zijn zullen ontwaken en daaruit voortkomen, sommigen tot heerlijkheid en macht en heerschappij en verhooging, en zullen koninkrijken en vorstendommen en macht ontvangen, werelden zonder einde; en sommigen zullen voortkomen tot schande en zullen niet erkend worden — zooals het boek der Heeren zegt — tot altijd durende versmading.

Sommigen zullen voortkomen in één graad van heerlijkheid, en sommigen in een ander, totdat allen ontvangen hebben wat hun toekomt; want zij zullen geoordeeld worden naar hetgeen in het boek geschreven staat, naar hunne werken.

DE OPSTANDING EVEN NATUURLIJK ALS DE GEBOORTE.

Er zijn enkele denkbeelden die naar mijn gedachten toepasselijk zijn voor deze gelegenheid; en terwijl ik de gelegenheid heb, gevoel ik behoefte om indruk op mijne vrienden te maken met het feit dat de opstanding zal blijken even natuurlijk te zijn als de geboorte; dat de bijeenvoeging van die deelen die tot ons behooren en tot elkaar onderling, elk in onderscheiden organisatie, alhoewel gelijk schijnend in vele opzichten tot anderen, en de formatie of reformatie van onze eigen persoonlijkheid, even zeker is als het neerleggen daarvan. Gelijk we in de morgen van onze nachtrust ontwaken, zoo zal het met ons in de opstanding zijn.

(Zie vervolg op blz. 299.)

DE STER

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent
J. J. VAN LANGVELD.

Het bijwonen van Spiritistische Seances.

Wij zullen niet ondernemen Spiritisme en al de daarmede in verband staande zaken te behandelen. Het zou ook gewoon onmogelijk zijn voor ons om dit te doen, daar hiervoor noodig zou zijn eene uitgebreide kennis van het onderhavige onderwerp en ook eene onbepaalde plaatsruimte om een zoo groot artikel daarin op te nemen. Wel echter willen wij de vraag stellen: Is het bijwonen van spiritistische seances eene Heilige der Laatste Dagen geoorloofd en is zulks in overeenstemming met de beginselen der Kerk?

Om het eerste gedeelte der vraag te beantwoorden, willen wij even opmerken, dat geen kerkelijke dwang ooit wordt of zal worden uitgeoefend ten opzichte daarvan, en dat het alleen de mate van plichtsgevoel tegenover God en Zijn werk is, die ons al dan niet daarvan zal terughouden. Mormonisme of liever het Evangelie van Jezus Christus leert ons dat aan het hoofd der Kerk zullen staan Apostelen en Profeten, welke in onmiddellijke verbinding staan met de hemelen. Hoevele schoone openbaringen werden door hen niet verkregen en wat is onze kennis daardoor verruimd geworden! De geestenwereld, voorheen voor ons iets zóó onbegrijpelijks dat wij er liefst maar niet over spraken, is ons door die mannen verklaard geworden. God sprak van den hemel om ons te leeren wat wij konden doen voor de geesten van hen, die in onwetendheid gestorven waren. Ons werd geopenbaard dat de geesten het Evangelie konden aannemen en dat door plaatsvervangende noodzakelijke verordening des doops voor hen ondergaan kon worden. De profeet Joseph F. Smith kreeg slechts enkele dagen voor zijn verscheiden een visioen, waarin hem geopenbaard werd dat door Christus dienstknechten waren aangesteld om zelfs in de duisterste oorden der geestenwereld het Evangelie van Verlossing te gaan prediken. De Heere is gewillig, om, getrouw aan Zijne belofte, openbaringen te geven ten nutte Zijner Kerk en ten voordeele harer leden, in zooverre Hij in Zijne alwijsheid dit noodig oordeelt. En zoo kunnen wij op directe openbaring van den hemel, God's woonplaats, staat maken, indien dit in overeenstemming is met Zijne doeleinden. Waarom zouden wij nu trachten iets dien-aangaande te weten te komen op andere wijze? Moeten wij nu door kloptonen of anderszins openbaringen verkrijgen? Is het niet meer verheven directe openbaring uit den hemel te ontvangen, dan de

zóó zwakke verschijnselen van de geestenwereld waar te nemen? En indien dit waar is, is voor eene Heilige der Laatste Dagen het bijwonen van spiritistische seances niet alleen onnoodig, maar hij kan daar nimmer bevredigd worden, want zijn geest zoekt naar openbaring van hooger bron.

De vraag of Spiritisme in overeenstemming is met de beginselen der Kerk moet vanzelf dus ontkennend beantwoord worden. De profeet Joseph Smith leerde, dat de openbaringen van God den mensch altijd op natuurlijke wijze gegeven werden, en nooit op geheimzinnige wijze. Wanneer Hij iets mede te deelen heeft, doet Hij dit van mond tot mond, of Hij zendt engelen als Zijne boodschappers of ook wel door visioenen of droomen. In de gansche Heilige schrift wordt geen ander middel gevonden, waardoor de Heere Zijn volk inlichtte.

Sommigen zullen misschien wijzen op het geval van Koning Saul met de waarzegster te Endor, die de geest van Samuel deed opkomen. Doch ook hierin is geen bewijs. Saul toch, toen Hij den Heere diende, roeide alle de waarzeggers en tovenaars uit, zeer zeker op bevel des Heeren. Later, toen hij goddeloos geworden was, bad hij, onder den druk der omstandigheden tot God, uit vrees voor de Filistijnen. Maar de Heere hoorde niet vanwege de onoprechtheid zijns harte. En eerst dan, als God hem niet antwoorden wil, begeeft hij zich naar de toovenaar te Endor, welke Samuel voor hem deed opkomen. Zou echter de Heere toestaan dat de geest van een Samuel, welke alle de dagen zijns levens God gediend had, door eene duivelskunkenares zou worden opgeroepen, om aan Saul de komende gebeurtenissen te ontvouwen? Immers neen, want ook zij was eene dergenen, die uitgeroeid moesten worden, maar die op een of andere wijze ontkomen was. En hoewel nu aan Saul door deze geest wel waarheid werd bekend gemaakt, zoo was het grootste gedeelte wat door hem gezegd werd, alreeds door Samuel, toen hij nog op aarde was, aan Saul voorspeld geworden. De geest, hier opgekomen, was door de macht van Satan geroepen en kon niet uit God zijn. Indien een vrouw in onzen tijd dezelfde dingen deed, zou van haar gezegd worden, dat zij met de zwarte kunst omging.

Het was ook in Israël een groot kwaad. De Heere gaf Zijn volk geboden hieromtrent en zeide: „Onder u zal niet gevonden worden die zijnen zoon of zijne dochter door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen omgaat, een guichelaar of die op vogelgeschrei acht geeft, of toovenaar, of een bezweerder die met bezwering omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de dooden vraagt; want al wie zulks doet, is den Heere een gruwel, en om dezer gruwelen wil verdrijft hen de Heere uw God voor uw aangezicht uit de bezitting. Oprecht zult gij zijn met den Heere uwen

God. Want deze volken die gij zult erven, hooren naar guichelaars en waarzeggers; maar u aangaande, de Heere uw God heeft u zulks niet toegelaten. Eenen Profeet uit het midden van u uit uwe broeders, als mij, zal u de Heere uw God verwekken: *naar hem zult gij hooren.* (Deut. 18: 10—15).

Is het eene Heilige der Laatste Dagen geoorloofd om de dooden te vragen? Neen, duizendmaal neen. Met Gods woord voor oogen en profeten in ons midden om ons te leiden, is het een gruwel om zoodanig te handelen en de Heere zal ons niet onschuldig houden, als wij hierin Zijne geboden overtreden. Wij zullen geen erfenis hebben in het beloofde land. Het vragen der dooden is een beleedigen van den Heere, daar Hij een Profeet in ons midden gegeven heeft: *naar hem zult gij hooren.* God zal alles openbaren wat Hij noodig en nuttig oordeelt voor Zijne kinderen, voor Zijn Kerk en Koninkrijk, langs de kanalen, welke Hij daarvoor heeft ingesteld, namelijk door Zijne dienstknechten, de Profeten. Alles wat daarmede in strijd is, kan door geen waar Heilige der Laatste Dagen aanvaard worden.

Begeven wij ons, in strijd met onze beginselen — welke die zijn der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — naar spiritistische seances, dan komen wij op een hellend vlak, en indien wij niet spoedig bekeeren, zal onze val groot zijn. Verbinden wij ons met hen, die door spiritisme trachten te weten te komen, wat zij van God's geautoriseerde dienstknechten niet willen aanvaarden, dan heulen wij met de vijanden van God's werk en indien we niet bekeeren zullen wij worden uitgeworpen.

Spiritisme moge aantrekkelijk zijn voor andersdenkenden, die het licht van openbaring missen, voor ons heeft het geene bekoring en wanneer wij er ons aan zouden overgeven, kan er alleen van achteruitgang sprake wezen, want wij keeren ons daardoor af van de Geest der Waarheid, om ons te wagen aan de bedriegelijke influisteringen van Satan en zijne metgezellen. Moge de Heere ons daarvoor bewaren.

De Eerstgeborene, de Opstanding en het leven.

Door Apostel CHARLES W. PENROSE.

(*Vervolg van blz. 296*)

Wat een zegen zal het voor deze familie zijn om weder met elkaar hereenigd te worden — een vader aan het hoofd van een huisgezin; en onze brave jongen John M., die op zijn zending gaat, om voor den Heere te strijden, in de worsteling van waarheid tegen dwaling; van licht tegen duisternis, hij zal evenals zijne broeders en zusters in deze plaats zijn, en ook zij, van wien zij gekomen zijn op deze aarde, elk mensch in zijne plaats, elk zijn eigen belooning ontvangende, ieder man en ieder vrouw dezelfde zijnde, met al de liefelijke

kwaliteiten welke zij hebben bezeten in hunne sterfelijkheid, maar ze zullen verscherpt en verheerlijkt en schooner gemaakt worden in onsterfelijke eeuwigheid.

DE AANDOENINGEN EN GEVOELENS OMTRENT DEN SÖLDAAT EN DE
ZENDELINGEN DIE GESTORVEN ZIJN.

God zegene u mijne vrienden die nu treurende zijt! Moge vrede uw deel zijn in uwe tehuizen; en als gij naar het graf gaat om het overschot daarin te bezorgen, denk dan niet zelfs voor één oogenblik dat uwe geliefde daar is. De echte persoon is van het lichaam gaan scheiden; want het lichaam zonder den geest is dood, en het is enkel het lichaam dat aan de aarde toevertrouwd wordt. Het doet mij leed dat wij zooveel ontroering en smart gevoelen omtrent de lichamen onzer geliefden. Het is wel heerlijk de gevoelens van sommigen die de stoffelijke overblijfselen verlangden van de helden die gevochten hebben voor de vrijheid en het recht van den mensch op het vasteland van Europa, die hunne lichamen daar lieten, eenigen door ziekte en anderen die op het slagveld gebleven zijn.

Zij hebben een schoon record, hun lichamen rusten in de aarde, gemerkt met een kruis of kenteeken, welke de plaats aangeeft waar zij in ruste liggen. Nu, zullen wij deze lichamen naar hier laten overbrengen, over de zee en over de bergen, enkel om hier te zijn in deze kleine plaats Utah genoemd? Waarvoor? Die brave dappere kerels zijn daar niet; het is enkel het stoffelijke omhulsel welke zij afgelegd hebben voor eenigen tijd, dat daar ligt. Evenzoo met onze broederen die in het zendingsveld sterven, moeten zij thuisgebracht worden, enkel om eenige onzer geliefde vrienden aangenaam te zijn? Het is naar mijn idee een zaak van gevoelens, niet van verstand. Maar toch willen we aan die verlangens gaarne voldoen, als we kunnen; maar hunne lichamen zijn even goed verzekerd voor de opstanding, waar zij liggen, als dat zij hier gebracht worden en in onze stedelijke begraafplaatsen geborgen worden, precies hetzelfde. Hunne geesten leven even goed, en hunne persoonlijkheid bestaat evengoed als het lichaam daar is of dat het hier gebracht zoude worden. Het schijnt mij dat zulke gevoelens het denkbeeld voedsel geven, dat de persoon zelve in die kist thuis gebracht wordt, welke natuurlijk onwaar is, want het is alleen het stoffelijk overschot. Nog een ander denkbeeld wordt daardoor voedsel gegeven, dat is het idee dat ze dáár niet tot de opstanding zouden behooren; of dat ze hier moesten komen om daaraan deel te hebben; zoo iets bestaat niet, in 't geheel niet.

CHRISTUS DE OPSTANDING EN HET LEVEN.

Er is geen plekje aan de aarde waar de geest en de macht van de opstanding niet doordringen kan, niet een stip aan den aardbol. Christus is Heer van alles. Hij is Heere van de aarde. Hij kocht haar

met Zijn bloed. Zij is het Zijne, en Hij is de opstanding en het leven en die van Hem zijn: bij Zijn komst zullen zij uit het stof voortkomen. Deze kleine globe, waarop wij leven, is slecht één schitterende ster onder de groote scheppingen van God, en Zijn macht is over alles.

„IK WEET DAT MIJN VERLOSSER LEEFT.”

Nu, ik zal u niet langer ophouden. Ik dank den Heere en mijne vrienden voor het voorrecht van een paar woorden te hebben mogen zeggen dezen middag. God zegene deze familie. God zegene al diegenen die om het verlies eener geliefde treuren. Dat God hen trooste. Er is troost in het lied, „Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”. Wat een troost is er in dat gezegende woord! Welk een troost geeft het, te weten dat Hij macht heeft over alles, en te weten dat Hij onzen vriend is, onze Heiland en Verlosser, onze Zaligmaker; en evenals Zijn lichaam uit de dooden is verrezen, evenzoo zullen ook wij opgewekt worden, en zullen onze geliefden ontmoeten, en de verzegelende ordinantiën van het huis des Heeren welke de familiën vereenigd, zullen ook ons weder tot elkaar brengen, en wij zullen een heerlijke tijd deelachtig worden in de eeuwigheid, God vereerende, Hem dienend, tot elkaar goed doende en ons verblijdend in de volheid en het licht en de heerlijkheid van God den Vader, door Jezus Christus Zijnen Zoon. Amen.

Vertaald door W. WOLTJER.

Opvoeding van kleine kinderen.

door Mrs. AMA GRACE OLIVER.

Ouders moeten niet minachtend neerzien op het kind maar zijne pogingen, beproevingen en geringe zorgen overwegen. Wij moeten probeeren te begrijpen hoe oprecht zij geheel hun hartje bij het spel hebben en dat de verliezen welke voor ons zoo onbeduidend, voor hen van groot gewicht zijn.

Wij moeten trachten al hun ondervindingen met hen te deelen wanneer wij hun fijne gevoelens wenschen te ontwikkelen, die zij op rijpere leeftijd behooren te bezitten.

Kinderen moeten niet afgezonderd worden in een gedeelte van het huis en op een afstand blijven tot eene zekere leeftijd, maar moeten een deel van de familiekring uitmaken, deelend genot, zorgen en werk. Ik bedoel niet dat kinderen in het bijzijn van visite zouden zijn en al hun maaltijden aan de familietafel gebruiken en opblijven totdat hun ouders zich te bed begeven, maar er zijn tijden en plaatsen dat de kinderen het voorrecht en het recht hebben werkelijk leden van het huisgezin te zijn.

Zelfs wanneer zij zeer jong zijn kunnen kinderen de verantwoordelijkheid aannemen zekere lichte werkzaamheden in het huis te verrichten

en als hun leeftijd en sterkte vermeerderd, zouden meer en meer plichten bijgevoegd worden.

Het groote Amerikaansche idee is, om alle verantwoordelijkheid van het kind weg te nemen en hun eene zorgeloze jeugd (kindsheid) te geven. Ik zou geen seconde van vreugde van eenig kind weg willen nemen, maar ik zou het hun een vreugde willen maken door het te doen gevoelen dat het zijn tehuis is en dat het ook helpt in het maken ervan door het vervullen van zekere plichten, welke gedaan moeten worden voor het gemak van allen.

Het kind van twee jaren kan het speelgoed opruimen, borden en zilver opbergen, de tafel helpen dekken, lage meubelen stoffen en menig boodschap boven en beneden doen en het gevoelt zich gaarne als „Moeders hulp”.

Hij brengt zijn vaders pantoffels en raapt baby's speelgoed op.

Hij sluit de deur voor grootmoe zonder eenig geluid.

Terwijl hij boodschappen doet voor moeder, rent hij naar boven en beneden.

Zij zweert, zij zou hem niet willen ruilen voor al de jongens in de stad; dan kan het kind helpen met de voorbereiding van groote feestdagen zooals verjaardagen, dankzegging en Kerstmis. Dit zijn vreugdevolle dagen, welken het huisgezin nader tot elkander brengen, en we kunnen hen niet slechts deel laten nemen in de voorbereiding, maar in de vreugde zelf en hierdoor verkrijgt het zeer vroeg een gevoel van de liefde en van de geest van dienen dat een tehuis maakt en een ideaal van zijn huis dat het zekeren dag zal vinden.

Als wij het deel laten nemen in de arbeid en feestelijkheden, zoo moeten wij hun ook toestaan de groot familiegeheimen en huiselijke vreugde te deelen.

Laat het weten dat het nooit iets moet openbaren wat slechts de familie betreft en ik weet dat een kind, behoorlijk opgevoed, nooit zijn speelkameraadjes zal vertellen hetgeen hem verteld is als een familiegeheim. Zoo beginnen we het zeer vroeg te leeren zijn woord te houden en de heiligheid van het huis. Wanneer het alzoo voorbereid is, is het in staat met Moeder en Vader dat grootste geheim, de komst van een baby te deelen en dit vertrouwen zal de kleine nauwer binden dan ooit iets anders aan het innerlijke van het huis. Kinderen zijn zoo openhartig en gewillig en beantwoorden zoo liefelijk en spoedig aan geloof en vertrouwen, dat wij dikwijls zeer groote blijdschap missen door niet vertrouwelijk deel te nemen aan hun hoop en vreugde.

Wanneer wij de band zeer nauw houden, ons huis zal de groote vergaderplaats van alle kinderen worden en deze liefde en vereeniging tusschen ouders en kinderen zal gelijk een krachtige magneet zijn, welke aantrekking de kinderen niet kunnen weerstaan.

Door deze beginselen zal de band zoo sterk worden dat wij nooit vrees behoeven te koesteren, dat door de verleiding dezer wereld de kinderen zich van ons zullen verwijderen, maar wij kunnen er zeker van zijn dat zij altijd terug zullen keeren naar het middel van hun geluk.

K.

DE PRIJS.

Door WILLIAM HALLS.

In de handelswereld komen prijs en kwaliteit met elkander overeen; om goede waar te verkrijgen, betalen wij een goeden prijs. In de industriële wereld betalen wij voor goed werk een goeden prijs. Alzoo in de intellectuële wereld, ter verkrijging van educatie betalen wij den prijs, zelf-inspanning. Een rijk vader, tevens veel kennis bezittende, kan zijn rijkdom nalaten aan zijn zoon, maar niet zijn kennis, die kan niet gekocht worden met geld, noch overgeërfd worden van vader op zoon. Een goede opvoeding is te verwerven tegen een grooten prijs.

Wanneer wij overgaan in de zedelijke wereld, is dezen regel niet van toepassing, deze orde is dan juist omgekeerd; dat van de minste waarde kost dan het meeste. Het kwade kost meer dan het goede, ondeugd meer dan deugd, slechte gewoonten meer dan goede, slecht gezelschap meer dan goed, verkwisting en toegeven aan eigen wellust meer dan gematigdheid en zelfbeheersching. Het gebruik van tabak en sterken drank kost veel geld. Wij kunnen het zonder deze dingen doen, kosteloos. In den nacht uit te gaan om ijdele vermaken te zoeken kost meer, dan thuis te blijven en naar bed te gaan. Hoogmoed en buitensporigheid kosten meer, dan nederigheid en zuinigheid; een zedelijkheidswet te breken, kan ons geld, tijd en vrijheid kosten, maar haar te houden kost niets. Het juk van Christus is zacht, de last licht, het juk van Satan is hard, de last zwaar. Herbergen kosten meer dan kerken; oorlog, meer dan vrede; af te dalen op den breeden weg naar den dood, meer, dan den nauwen weg te beklimmen die naar het leven leidt. Het kost driemaal meer, zielen te winnen, dan hen te behouden; voorzeker, de weg van den zondaar is zwaar.

Het geneesmiddel voor dezen toestand is wijsheid. Kennis is macht, maar zonder wijsheid kan zij gebruikt worden ten kwade, zooals wij gezien hebben, in den laatsten oorlog. Kennis mag het goede of kwade kiezen, wijsheid verkiest altijd het goede. Wijsheid zoekt kennis, zonder haar kan zij niets uitrichten. Wij moeten goed en kwaad kennen om te kunnen kiezen. Wij kunnen door studie, oplettendheid en ondervinding kennis verkrijgen, maar geen wijsheid. Door ondervinding en lijden mogen wij leeren, maar weinigen doen dat. Er is geen menschelijke organisatie op aarde, waar men wijsheid kan leeren. Zij komt van God door inspiratie. Wanneer iemand in nederigheid tot God wil gaan en Hem vragen om wijsheid, zal hij een antwoord ontvangen op zijn gebed, en zal hij de weg aanschouwen, welke hem tot het tegenwoordig en eeuwig geluk zal verzekeren en het juk zal zacht en de last licht zijn.

Improvement Era.

Vertaald door JAN J. ROTHOFF.

Rijmpreekjes.

No. 24. Schelden.

Raakt ge ooit met iemand in debat, verlaag u nooit tot schelder. Des schelders zaak raakt in de mist, was ze eerst ook nòg zoo helder. Wie scheldt is zwak, of wel de zaak is zwak, die hij verdedigt: zijn tegenman is hem te sterk, waarom hij hem beleedigt.

Wie scheldt is dom; en dom de man, die bijval geeft den schelder. Gescheld is als een lekke schuit: het voert je naar den kelder. Gescheld wordt doorgaans toegejuicht door kinderen en dwazen. Een stok is 't als een boemerang: het breekt he eigen glazen.

Wat namen zijn er al ontstaan bij allerhande twisten! Zoo'n scheldnaam wordt vaak eere naam: men denke aan „Geus” en „Christen”. Als Mormon's boekwerk 't licht aanschouwt, ontstaat het woord „Mormonen” — dit doet mij denken aan een man, die mij eens dacht te hoonen.

Hij noemde me „Mormoon”, dacht mij te kwetsen met z'n schelden, maar zoo'n beleediging als dié, ontving ik nog maar zelden: want „mor” is „meer” en „moon” is „goed” — 'k vernam dit van een weter. Dus ieder die „Mormoon” mij heet, noemt mij „meer goed” of „beter”!

FRANK I. KOOYMAN.

Overleden.

Te Arnhem overleed 28 Juni l.l. Zuster Jacoba van den Broek. Zij werd geboren 22 Dec. 1874, gedoopt 21 Maart 1916 door Ouderling John A. Butterworth en den daaropvolgenden dag door denzelfde bevestigd. Zij leefde en stierf als een getrouw Heilige der Laatste Dagen.

Conferentie-Aankondiging.

De halfjaarlijksche conferentie der Groningsche hoofdafdeeling zal gehouden worden op Zondag 5 October a.s. Drie vergaderingen zijn belegd, te weten: 's Morgens om 10 uur in 't gebouw „Harmonie”, Kijk in 't Jatstraat, 's middags om 2 uur in het vergaderlokaal aan de Schoolstraat en 's avonds om 7 uur weer in 't gebouw „Harmonie”.

Een samenkomst voor het Lokale Priesterschap zal worden gehouden op Zaterdag 4 October, 's avonds om 8 uur, in het gewone vergaderlokaal aan de Schoolstraat.

Elk belangstellende wordt bij deze vriendelijk uitgenoodigd de op Zondag gearrangeerde samenkomsten te komen bijwonen.

INHOUD.

	Blz.		Blz.
De eerstgeborene, de		kinderen	301
Opstanding en het		De prijs	303
Leven	289, 299	Rijmpreekjes	304
Het bijwonen van Spi-		Overleden	304
ritistische seances .	297	Conferentie-Aankondiging	304
Opoeding van kleine			